

عنوان مقاله:

برنامه ریزی آموزشی در دوره ابتدایی

محل انتشار:

پانزدهمین همایش پژوهش های نوین در علوم و فناوری (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

فاطمه جعفری - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته ی مدیریت آموزشی دانشگاه آزاد اسلامی. واحد مرودشت. ایران

نادر شهامت - استادیار گروه مدیریت آموزشی. واحد مرودشت دانشگاه آزاد اسلامی. مرودشت ایران

خلاصه مقاله:

عشق و علاقه به پژوهش از مدارس ابتدایی آغاز میشود. در همه نظام های آموزش و پرورش جهان، مهمترین دوره تحصیلی، دوره ابتدایی است؛ زیرا شکل گیری شخصیت و رشد همه جانبه فرد بیشتر در این دوره، انجام میگردد. باید با ایجاد تحول در برنامه های دوره ابتدایی، آن را با نیازهای علمی و فرهنگی توسعه، سازگار ساخت. مدارس باید توانایی های پژوهشگری از جمله تفکر انتقادی، حل مساله و آفرینندگی دانش آموزان را در آنچه می بینند، آنچه میشوند و میخوانند پرورش دهند. در سالهای اخیر، توسعه برنامه ریزی درسی در ایران، بر بنیاد تجربه های گذشته، الزامات جهانی و شرایط کنونی جامعه ایرانی در جست وجوی هویتی تازه است. به طور کلی میتوان گفت که هرچند مولفه ها و ابعاد استخراج شده از وضعیت فعلی نظام برنامه ریزی درسی در آموزش و پرورش ایران، گویای وجود یک برنامه درسی نسبتاً متوازن و منسجم است؛ اما طراحی، تدوین و اجرای برنامه های درسی ایران، چه از نظر برداشت از مفهوم برنامه درسی و چه از نظر طراحی و تدوین برنامه درسی، با چالش ها و آسیب های بسیار روبه روست. فرآیند برنامه ریزی درسی آموزش ابتدایی ایران در حکم یک نظام متمرکز از یک ساختار کلاسیک منسجم برخوردار است و این امر در انطباق با سیاستهای عمومی حاکم بر جامعه آگاهانه انتخاب شده است. به ویژه که طی تقریباً ده سال گذشته تغییرات اساسی در نظام آموزش متوسطه ایران روی داده است.

کلمات کلیدی:

ایران، برنامه ریزی درسی، مدارس ابتدایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/853613>

